

[Eiler Jensen.]

Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse, faar Statsanerkendelse og dermed Understøttelse af det offentlige? Jo, det spiller en Rolle, fordi en lovmæssig Understøttelse af en Arbejdsløshedskasseform som denne naturligvis stimulerer Kristeligt dansk Fællesforbund. Det ser man ogsaa deraf, at i Perioden fra 1929 op til 1937 steg dette Forbunds Medlemstal, fordi der her var et Skattely for en Række Lønarbejdere, som øjnede en Fidus. De kunde bare gaa over i dette Forbund, som snyltede paa den øvrige fagorganiserede Arbejderklasse, dette Forbund, der laa bagved, afventende, naar de andre havde sluttet Overenskomst, hvorefter det saa kom og opnaaede tilnærmelsesvis samme Vilkaar — dog ikke helt. Denne Korporation, hvori der baade var Arbejdere og Arbejdsgivere, havde til den anden Side den Fordel ved Lejlighed at kunne tilbyde Arbejdskraft billigere end de øvrige Arbejdere, f. Eks. i Arbejdsløshedsperioder o. lign. Det kunde opretholde en Forbundsadministration, der var betydelig billigere end de øvrige Forbunds, og derved slippe med billigere Kontingent, slippe for at betale Strejkekontingenter o. lign.

Det har skabt Uro — betydelig Uro. Jeg behøver kun at nævne over for det høje Ting den meget berygtede Esbjerg-Sag, som medførte, at der igennem flere Aar verserede en Strid til megen Skade for Arbejdsmarkedet, i alt Fald paa de lokale Omraader, hvor Kristeligt dansk Fællesforbund havde hjemme. Hvad var det Striden stod om? Det var dette, at medens andre Arbejdere havde Overenskomst om 8 Timers Arbejdsdag og en Løn svarende dertil og Haandværkerne havde Akkordarbejde og der var fastsat Overarbejdsbetalinger, gik Kristeligt Arbejdsløshedskasses Medlemmer og arbejdede 9 Timer, ja, til Tider 10 Timer uden Overarbejdsbetaling og uden at have Akkordtariffer paa den rene Timeløn og underbød saaledes de øvrige Arbejdere.

Hvis der er nogen som helst Mening i de Udtalelser, der af og til er faldet om den Betydning, de faglige Organisationer i Danmark har haft, hvis der er nogen som helst Mening i Udtalelserne om den Betydning, Oprettelsen af de kollektive Overenskomster har haft for Bevarelsen af Arbejdsroen paa Arbejdsmarkedet, og hvis der er nogen som helst Mening i den Anerkendelse, der af og til er udtrykt over for de organiserede Arbejdere for deres Indsats i Samfundslivet, vilde det være i god Fortsættelse deraf, om man ganske havde undladt paa nuværende Tidspunkt at prøve at række Haand til en

Gruppe Arbejdere, der i Kristelighedens Navn kun har til Opgave at snylte paa de øvrige Arbejdere, øve Løntryk og prøve at slippe saa billigt fra det hele som vel muligt.

Jeg har med Glæde hørt de kloge Bemærkninger fra det ærede Medlem Hr. Aage Fogh. Det er nemlig rigtigt, at det er et Sted, hvor man lokker Arbejdere hen. Jeg tror slet ikke paa, at det er religiøse Betragtninger, saa meget mindre som der er udmærket Plads for alle religiøse Anskuelser inden for de almindelige Fagorganisationer; der er der aldrig nogen, der anfægter en Mands Trosopfattelse paa det religiøse Omraade, og der er heldigvis et betydeligt Antal Kristne inden for de almindelige faglige Organisationer. Nej, man bruger dette Navn til at samle en Række — jeg tør godt sige det, det er ikke for stærkt — Hyklere og Snyltere, som udelukkende ser paa den økonomiske Fordel, der kan ligge i at staa uden for den Solidaritetssammenslutning, som de almindelige faglige Arbejdsløshedskasser repræsenterer.

I 1937, da Statsanerkendelsen blev taget bort — og Beviset for Rigtigheden af det, jeg siger, ligger i dette —, skete der idelige Overflytninger fra Kristeligt dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse til de almindelige faglige Arbejdsløshedskasser. Man havde tabt Interessen, den økonomiske Interesse var borte, og Medlemstallet svandt fra 2 500 til det Medlemstal, der er i Dag, som, hvis jeg ikke tager meget fejl, ligger paa omkring 500. Den Organisationsform, Kristeligt dansk Fællesforbund opviser, er for øvrigt en Form, som er forladt hele Europa over, denne Arbejdsfront-lignende Form, som den nævnte Korporation jo har.

Det, jeg imidlertid synes er mest urimeligt, er, at man udelukkende for at støtte en saadan Gruppe Arbejdere bryder det Princip, som var det oprindelige: de faglige Kasser, til Trods for at man har prøvet denne Afgivelse et Stykke Tid og har været enig om, at denne Prøve faldt uheldig ud. Efter at Statsanerkendelsen er taget væk fra Kristeligt dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse, har, som jeg sagde, Tilslutningen til denne Organisationsform været svindende. Der har været Ro paa Omraadet, ingen særlig Strid. Selvfølgelig har der hist og her været Strid om, hvorvidt man var berettiget til i Henhold til statsministerielt Cirkulære at beskæftige Medlemmer af denne Arbejdsløshedskasse, som ikke er statsanerkendt, men ellers har der været Ro paa Omraadet. Men med denne Bestemmelse kan man være helt sikker paa, at man genskaber den Uro, som vi kendte